

РЕШЕНИЕ

гр. Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева

Членове:

при участието на секретаря [REDACTED]
като разгледа докладваното от [REDACTED] Въззивно гражданско дело
№ 20262100500060 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.240, ал.1 и сл.ГПК и е образувано по молбата на „ДНЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК 206847880 за отмяна на неприсъствено решение № 2552 от 17.11.2025 г. по гр.д.4925/2025 г. по описа на РС Бургас, с което въззивното дружество е осъдено да заплати на въззиваемия Емил [REDACTED] Гепов от гр.Бургас, на основание чл.49, ал.1 от ЗЗД сумата от 7 лв, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в душевни болки и страдания, претърпени вследствие на клеветническа информация разпространена чрез статия, публикувана на 01.06.2025 г. в сайта на ответното дружество www.dnesbulgaria.com и препубликувана в неговия фейсбук - <https://www.facebook.com/dnesbulgaria>, със заглавие „Как лихварят Емил Гепов отне дома на внучката на Христо Фотев - и как днес се изживява като общественик от ДСБ“, ведно със законна лихва, от увреждането – 01.06.2025 г., до окончателното заплащане на задължението, както и да премахне тази статия от сайта и от профила си във Facebook, включително да публикува опровержение.

Твърди се, че е налице основание по чл.240, ал.1 и сл.ГПК за отмяна на посоченото неприсъствено решение, тъй като молителят, като ответник в първоинстанционното производство, е бил лишен от възможността да участва в делото поради ненадлежно връчване на препис от исковата молба и на призовката за проведеното открито съдебно заседание.

Излагат се твърдения, че отразеното от връчителя [REDACTED] в съобщението/призовка за връчване на препис от исковата молба, че на посочения адрес е открила лицето Николай Димитров, който е заявил, че е живял с управителя на ответното дружество – Пепелянкова на семейни начала, но са се разделили, не отговаря на истината, тъй като управителят на ответното дружество М.Пепелянкова действително живее на семейни начала с

Николай [REDACTED] Димитров, но последният не живее на адреса, на който е извършено връчването, а на този адрес живее синът им Николай [REDACTED] Димитров. Твърди се още, че съдът неправилно е приел надлежно връчване на исковата молба, както и на призовката за откритото съдебно заседание, тъй като нито Николай [REDACTED] Димитров, нито Николай [REDACTED] Димитров имат качеството на служител на дружеството, за да е налице хипотезата на чл.50, ал.3 ГПК; а поради липсата на събрани сведения от връчителя, не може да се приложи и фикцията по чл.50, ал.2 ГПК.

На второ място се твърди, че не е налице основание по чл.239, ал.1, т.2 ГПК за постановяване на неприсъствено решение, тъй като съдът не е събрал служебно доказателства за допустимостта, а и за основателността на иска, като в тази връзка се твърди, че с писмен договор с нотариална заверка на подписите от 24.03.2025 г., новинарският сайт [dnesbulgaria](https://dnesbulgaria.com/), домейн <https://dnesbulgaria.com/> е продаден на „НОВИНИТЕ ДНЕС“ ЕООД, с което на купувача са прехвърлени хостинга, вкл.хостинг плана, съдържанието на сайта: текстово съдържание, изображения, видеа, графичен дизайн, базата данни, акаунти, всички свързани акаунти и достъпи, т.е.всички елементи на сайта. Твърди се, че към датата на депозиране на исковата молба – 07.07.2025 г., декларацията на новия собственик, удостоверяваща кой е собственик на сайта, е била подадена (в срока по чл.7в, ал.2 от ЗЗДПДПОРДМУ) и е била обявена в съответния публичен регистър по чл.3, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ, поради което съдът е следвало да извърши служебно съответните справки, и след като констатира наличието на нов собственик на сайта, да не приема наличие на основание по чл.239, ал.1, т.2 ГПК за постановяване на неприсъствено решение.

Претендира се съдът да отмени постановеното от БРС неприсъствено решение и да върне делото на първоинстанционния съд за продължаване на следващите се процесуални действия.

Заявени са искания по доказателствата, от които са уважени исканията за разпит като свидетел на Николай [REDACTED] Димитров, както и на връчителя при РС Бургас – [REDACTED]

В предоставения му срок ответникът по молбата и ищец в първоинстанционното производство Емил [REDACTED] Гепов, е представил писмен отговор, с който оспорва молбата като неоснователна. Твърди се, че при липсата на оспорване на обстоятелството, че посоченият в съобщението и в призовката до ответника адрес е именно адресът, на който е регистрирано ответното дружество; както и на обстоятелството, че управителят на ответното дружество живее на семейни начала с лицето Николай [REDACTED] Димитров, по делото не е доказано, че в момента на връчване на съобщението с исковата молба, връчителят е разговарял с Николай [REDACTED] Димитров, а не с Николай [REDACTED] Димитров. По отношение на възражението в молбата, че съобщението и призовката не могат да бъдат връчени на основание чл.50, ал.3 ГПК нито на Николай [REDACTED] Димитров, нито на Николай [REDACTED] Димитров, се твърди, че е ирелевантно, тъй като съдът не е приел връчване на това основание. По отношение на възражението, касаещо връчване по чл.50, ал.2 ГПК се твърди, че самият молител не твърди дружеството да е напуснало адреса си на управление, а твърди единствено, че връчителят не бил събрал данни за това. Сочи се, че законът не изисква търговските дружества да поставят табела с фирмата си на адреса на управление. По изложените съображения се заявява, че неоснователно ответникът твърди, че не е бил

уведомен надлежно за заведения против него иск и за насроченото съдебно заседание. По отношение на възраженията, касаещи липсата на основание по чл.239, ал.1, т.2 ГПК се излага, че от твърденията в исковата молба, а и от приложените към нея писмени доказателства е могло да се направи извод за вероятна основателност на иска.

Претендира се съдът да остави молбата без уважение. Не са ангажирани нови доказателства.

В съдебно заседание молбата за отмяна на неприсъственото решение се поддържа от молителя „ДНЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и се оспорва от ищеца в исковото производство Емил Гепов.

Молбата е подадена от легитимирано лице, в законовия срок по чл.240, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за допустима.

Разгледана по същество, съдът намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С оглед твърденията на молителя и характера на настоящото производство, релевантно за спора пред въззивната инстанция е липсата или наличието на надлежно връчване на ответника-молител на исковата молба и на призовките за насроченото открито съдебно заседание. Липсата или наличието на основание по чл.239, ал.1, т.2 ГПК за постановяване на неприсъствено решение не подлежи на обсъждане в производството по чл.240 ГПК, а се преценява от първоинстанционния съд.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по предявения от Емил [REDACTED] Гепов иск срещу „Днес България“ ЕООД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 7 лв, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в душевни болки и страдания, претърпени вследствие на клеветническа информация разпространена чрез статия, публикувана на 01.06.2025 г. в сайта на ответното дружество www.dnesbulgaria.com и препубликувана в неговия Facebook - <https://www.facebook.com/dnesbulgaria>, със заглавие „Как лихварят Емил Гепов отне дома на внучката на Христо Фотев - и как днес се изживява като общественик от ДСБ“ и описано в исковата молба съдържание, ведно със законна лихва, от увреждането – 01.06.2025 г., до окончателното заплащане на задължението, както и за осъждане на ответника да премахне тази статия от сайта и фейсбука си, включително да публикува опровержение, на основание чл.49 ал.1 от ЗЗД.

Препис от исковата молба и приложенията към нея, са изпратени на адреса на ответното дружество, като след като съобщението до ответника се е върнало с отразяване от призовкаря [REDACTED] че откритият на адреса Николай Димитров е заявил, че е живял на семейни начала с управителя на ответното дружество Пепелянкова, но са разделени и не поддържат връзка, поради което не се ангажира да получи съдебните книжа (л.32), призовкарят е отразил на уведомлението, че на 23.07.2025 г. го е залепил на вратата на апартамента (л.33). При липсата на доказателства (а и на твърдения от ответната страна), представител на ответника да се е явил в съда за получаване на изпратените препис от исковата молба и от приложенията към нея, на 11.08.2025 г., след извършена справка от съда в ТРРЮЛНЦ по партидата на ответното дружество, съдът е приел, че исковата молба и от приложенията към нея са редовно връчени на ответника на основание чл.50, ал.2 ГПК, тъй като регистрираните в ТР седалище и адрес на управление на

ответника съвпадат с адреса, на който е извършено връчването.

В законовия срок от ответното дружество не е депозиран писмен отговор.

При връчването на ответника на 19.09.2025 г. на определения на съда по чл.140 ГПК и на призовката за насроченото на 04.11.2025 г. от 14.00 часа открито съдебно заседание, призовкарят [REDACTED] е отразила, че на адреса няма офис на дружеството, няма обозначения за съществуването му и не е открит представител (л.42). Призовкарят е отразил на уведомлението (л.43), че на 19.09.2025 г. го е залепил на таблото за обяви във входа. При липсата на доказателства (а и на твърдения от ответната страна), представител на ответника да се е явил в съда за получаване на изпратените препис от исковата молба и от приложенията към нея, на 08.10.2025 г., след извършена справка от съда в ТРРЮЛНЦ по партидата на ответното дружество, съдът е приел, че исковата молба и от приложенията към нея са редовно връчени на ответника на основание чл.41, ал.2 ГПК, както и на основание чл.50, ал.2 ГПК, тъй като на посочения адрес регистриран в ТР като седалище и адрес на управление на ответника, вече е извършено връчване на книжа на ответника.

В откритото съдебно заседание на 04.11.2025 г. не се е явил представител на ответника. Процесуалният представител на ищеца е направил искане за постановяване на неписъствено решение на основание чл.239 ГПК.

Решението, чиято отмяна на основание чл.240 ГПК се иска в настоящото производство, е постановено по реда на чл.239 ГПК и с него предявените искове са уважени изцяло. Препис от решението е връчен на ответното дружество чрез управителя му Пепелянкова на 19.11.2025 г.

От справка в ТР по партидата на ответното дружество се установява, че вписаното седалище и адрес на управление е същото, което е посочено в исковата молба, и на което е извършвано връчването на книгата и залепването на уведомления, вкл.към настоящия момент.

Удостоверителните изявления на връчителя съставляват такива на официален свидетелстващ документ, поради което тежестта за оборване тяхната истинност (в случая вярност) е на оспорващата страна ([чл.193 ГПК](#)).

Съдът намира, че разпита на призовкарят [REDACTED] и на св.Николай [REDACTED] Димитров не са оборени удостоверителните изявления на връчителя.

При разпита на призовкарят [REDACTED] извършвал връчването на ответника на всички книжа по делото, същата заявява, че няма спомен от връчването на преписите от исковата молба и приложенията към нея, както и на връчването на определения по чл.140 ГПК на съда и призовката за откритото съдебно заседание. В същото време призовкарят заяви, че поради множеството адреси, които посещава, както и поради това, че е лош физиономист, тя „по принцип гледа да скицира на място, за да не забрави“, т.е.отразява на място максимално подробно случилото. В този смисъл съдът намира, че отразеното от призовкарят в уведомлението от 23.07.2025 г., че на адреса е открито лице, представило се като „Николай Димитров“, което е заявило, че е живял на семейни начала с Пепелянкова, но са се разделили, поради което не се ангажира да получи книгата, е това, което се е случило на посочената дата. Призовкарят [REDACTED] няма как да знае имената на мъжа, с който Пепелянкова живее на семейни начала, още повече,

че нито призовкарят, нито самата Пепелянкова - управител на ответното дружество, твърдят, че призовкарят познава Пепелянкова, Димитров, или че преди този случай е връчвала призовки и книжа за дружеството на този адрес. В случая за съда е ирелевантно дали Николай [REDACTED] Димитров живее на този адрес, или живее на друг адрес, както и дали лицето, което е дало информацията на призовкаря е Николай [REDACTED] Димитров или Николай [REDACTED] Димитров. От значение в случая е, че връчването е извършено на адреса на ответното дружество, посочен в ТР като седалище и адрес на управление.

От показанията на св.Николай [REDACTED] Димитров (син на Пепелянкова) се установява, че адресът, на който е оформено връчването на книгата на ответното дружество, в ТР е посочен като седалище и адрес на управление както на ответника, така и на фирма на св.Николай [REDACTED] Димитров, но на вратата на апартамента, посочен в ТР като седалище и адрес на управление на ответното дружество, няма обозначение нито за наименованието на ответното дружество, нито на фирмата на св.Димитров. Същият свидетел твърди още, че само той живее в апартамента на този адрес и ако „нещо дойде“ за дружеството на майка му, той го получава и ѝ го предава като отрича някога да е отказвал да получи писма или пратки за фирмата на майка си. Св.Димитров твърди обаче, че от около 20-ти април до края на септември излиза всяка сутрин рано (между 6,30 ч. и 7,00 ч.) и се прибира късно вечер – след 7 ч., след което евентуално пак излиза. Св.Димитров твърди, че от началото на лятото на 2025 г. до август-септември на същата година („два-три месеца“) във входа е извършван ремонт, при което пощенските кутии и домофонната система са били унищожени и още не са възстановени, а след края на ремонта външната врата на входа се заключва.

Както се посочи по-горе, обявените в ТР седалище и адрес на управление на ответното дружество, са същите, които са посочени в исковата молба и на които са изпращани съобщенията и призовките за ответника в производството по гр.д.4925/2025 г. на БРС. Съгласно [чл.50, ал.4 ГПК](#), ако връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери лице, на което да връчи книгата, съобщението се залепва по реда на [чл.47, ал.1 ГПК](#), което в случая е сторено от призовкаря, видно от отразяването на уведомлението (л.33 и л.43 от първоинстанционното дело), като второ уведомление не се залепва. Както се посочи по-горе, съдът намира за неуспешно оспорването от молителя на удостоверителната сила на извършеното от връчителя удостоверяване при връчването на съобщения и призовки по делото.

Обявяването на седалище и адрес на управление на търговеца не е самоцелно изискване към регистрацията на юридическото лице, а изпълнява задължението за публичност на дейността и възможността за контакти, връчване на книжа и т.н., поради което, по смисъла на [чл.50 от ГПК](#) следва да се приеме, че на този адрес се намира канцеларията на ЮЛ. Обстоятелството, че в случая адресът на управление на ответното дружество не представлява не офис на дружеството със служители, а жилище на сина на управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството, и обстоятелството, че на адреса на управление на дружеството през деня не може да бъде открито лице, отговарящо на изискванията на [чл.50, ал.3 ГПК](#) (работник или служител на дружеството), което да получи книгата до дружеството, води само до извод, че правилно призовкарят е извършил залепване по реда на [чл.50, ал.4, вр.чл.47, ал.1 ГПК](#) на уведомление на вратата на апартамента.

При така установените по делото факти съдът приема, че правилата на чл.50 ГПК са спазени. Адресът на управление не е променен или напуснат от ЮЛ, но не е намерено лице (още по-малко - от тези по чл.50, ал.3 ГПК), което да приеме съобщението. Спазено е изискването на чл.47, ал.1 ГПК за залепване на уведомление и изтичането на срока за получаване на книжата от канцеларията на съда. Не е опорочено връчването и на призовката за проведеното съдебно заседание по делото, доколкото същата отново е изпратена на адреса на управление на сдружението и в нея е отразено, че при посещенията на адреса не е намерено лице, което е да я приеме, и въпреки, че съгласно чл.50, ал.4, изр.2 ГПК второ уведомление не се залепва, призовкарят отново е залепил уведомление, т.е.ответникът е имал втора възможност да узнае за воденото против него исково производство. Действително първоинстанционният съд е приел редовно връчване на исквата молба на основание чл.50, ал.2 ГПК, а не по реда на чл.50, ал.4 ГПК. Съдът намира, че това не опорочава връчването, тъй като: адресът на управление на ответното дружество не е променен в ТР; на вратата на апартамента, както се установи от показанията на св.Димитров, няма означения за това, че там се намира офис на ответното дружество; лицето, което е открито на този адрес, макар да не е заявило категорично, че дружеството е напуснало адреса, по начина, по който се е представило, е оставило именно това впечатление. Връчването на призовката за откритото съдебно заседание, правилно е прието за редовно по реда на чл.41, ал.2 ГПК.

Целта на института на връчването на съдебни книжа и призоваването, е осигуряване на действителна възможност на страните за участие в производството. При съвкупната преценка на изложеното по-горе, съдът приема, че извършеното в хода на производството по гр.д.4925/2025 г. на БРС връчване на съдебни книжа е редовно. Към датата на откритото съдебно заседание срокът за получаване на книжата е изтекъл, без те да са получени от представител на сдружението, видно от направеното от длъжностното лице отбелязване. Следователно, неподаването на писмен отговор в законовия срок и неучастието на ответното дружество в откритото съдебно заседание на 04.11.2025 г. не е поради допуснато нарушение на разпоредбата на чл.50, ал.4, вр.чл.47, ал.1 ГПК.

Ето защо, настоящият състав намира, че доколкото не се установяват твърденията на молителя, че е бил лишен от възможност да участва в делото, молбата за отмяна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед постановения резултат, в полза на ответника по молбата следва да бъдат присъдени сторените в настоящото производство разноски – 400 евро за заплатено адв.възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на „ДНЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК 206847880 за отмяна на неприсъствено решение № 2552 от 17.11.2025 г. по гр.д.4925/2025 г. по описа на Районен съд Бургас.

ОСЪЖДА „ДНЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК 206847880 да заплати на Емил [REDACTED] Гепов, [REDACTED] сумата от 400 евро (четиристотин евро), представляваща направени в настоящото производство разноски за

заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____